Streszczenie

Określenie kąta nachylenia plateau kości piszczelowej u danych ras psów, częstotliwości występowania powikłań oraz zmiany kąta nachylenia plateau kości piszczelowej w długoterminowym leczeniu pacjentów po wykonanym zabiegu TPLO

Zerwanie więzadła krzyżowego przedniego jest powszechną jednostką chorobową u psów. Obecnie najbardziej polecaną metodą chirurgicznego leczenia tego schorzenia jest zabieg osteotomii niwelującej kąt nachylenia plateau kości piszczelowej. Celami niniejszej pracy było określenie kąta pochylenia wyniosłości międzykłykciowej (TPA) u wybranych ras psów, u których wystąpiło zerwanie więzadła krzyżowego doczaszkowego, określenie występowania powikłań po zabiegu osteotomii wyrównującej poziom plateau kości piszczelowej (TPLO) u psów o masie ciała powyżej 30 kg, ocena stopnia zrostu kości piszczelowej po wykonanym zabiegu osteotomii wyrównującej poziom plateau kości piszczelowej u psów o masie ciała powyżej 30 kg oraz określenie czy i w jakim stopniu zmienia się kąt pochylenia wyniosłości międzykłykciowej (TPA) po zabiegu TPLO wraz z upływem czasu.

Badanie kąta nachylenia plateau kości piszczelowej u wybranych ras psów wykonano na 60 pacjentach podzielonych na podgrupy, składających się z 10 zwierząt tej samej rasy. Pod wpływem sedacji zwierzęta poddawano badaniu radiologicznemu, mierzono kąt TPA, a z uzyskanych wyników wyznaczono średni kąt dla całej podgrupy.

Określenie częstotliwości występowania powikłań po TPLO wykonywano na 30 psach, których masa ciała przekraczała 30 kg. Najpierw oceniano chód według skali Kipfera, następnie wykonywano zabiegi operacyjne. Po wykonanym zabiegu pacjenci byli poddawani ocenie chodu w drugim, ósmym, dwunastym tygodniu oraz w szóstym miesiącu rekonwalescencji, a dodatkowo pacjentów poddawano ocenie ortopedycznej. Powikłania dzielono na katastroficzne, poważne i mniej istotne.

W ocenie stopnia zrostu kości piszczelowej po TPLO wykorzystywano radiogramy 30 psów o masie ciała powyżej 30 kg. Badanie radiologiczne przeprowadzono w drugim, ósmym, dwunastym tygodniu oraz w szóstym miesiącu po zabiegu. Ocena zrostu kości piszczelowej dokonywana była przez trzech niezależnych lekarzy weterynarii z wykorzystaniem zmodyfikowanej skali Kieves'a.

Zmiana kąta TPA określana była z użyciem radiogramów od 60 psów, u których zastał wykonany zabieg TPLO. Badanie radiologiczne przeprowadzane było bezpośrednio po wykonanej procedurze oraz po ośmiu tygodniach, sześciu miesiącach i rok po TPLO. Na podstawie radiogramów wyliczono kąty TPA pacjentów i przeprowadzono analizy.

Wyniki prowadzonych badań pozwoliły ustalić kąt TPA dla wybranych ras psów. Dodatkowo ustalono prewalencję występowania powikłań po przeprowadzonym zabiegu TPLO w danej grupie zwierząt. Analiza oceny stopnia zrostu w długoterminowej rekonwalescencji sugeruje zmiany w postępowaniu pooperacyjnym, między innymi wyznaczenie nowych terminów rutynowej kontroli pacjentów. Z uwagi na zmianę kąta TPA podczas procesu gojenia i przebudowy tkanki kostnej należy wyznaczyć nowe normy rotacji bliższej nasady kości piszczelowej w postępowaniu operacyjnym.